

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 6 czerwca 1951 r.

w sprawie szacowania oraz ustalenia ryczałtów wartości pieniężnej świadczeń w naturze dla celów podatku od wynagrodzeń.

Na podstawie art. 4 ust. 6 i 8 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 41) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wartość całodziennego wyżywienia w postaci posiłków w stanie przyrządzonym, wydawanych pracownikowi, jego współmałżonkowi oraz członkom rodziny.

Monitor Polski Nr A-49

— 657 —

Poz. 650

pracownika w rozumieniu art. 13 ustawy o podatku od wynagrodzeń w miejscu pracy bądź w lokalu wskazanym przez pracodawcę do spożycia na miejscu lub zabrania ze sobą — ustala się w wysokości 3 zł 20 gr. Przy wydawaniu tylko obiadów wartość tego posiłku ustala się w wysokości 2 zł, a przy wydawaniu tylko kolacji lub śniadań — w wysokości po 60 gr za każdy posiłek. Jeżeli jednak układy zbiorowe przewidują wyższe ustalenie wartości wyżywienia, przyjmuje się wartość określoną w układzie zbiorowym.

§ 2. Wartość pieniężną bezpłatnego mieszkania służbowego przyjmuje się według ustawowych norm czynszu. W razie udzielenia przez pracodawcę mieszkania służbowego w formie odpłatnej według cen niższych od ustawowych norm czynszu, doliczeniu do wartości pieniężnej podlega różnica pomiędzy ustawową normą czynszu a kwotą faktycznie zapłaconą przez pracownika.

§ 3. Wartość pieniężną światła przyjmuje się według zużycia i obowiązującej w danej miejscowości ceny energii elektrycznej lub gazu. W razie niemożności ustalenia wartości światła w sposób wyżej wskazany, wartość jego przyjmuje się w wysokości 3 zł miesięcznie od jednej izby.

§ 4. Wartość pieniężną opału przyjmuje się w wysokości 8 zł miesięcznie od jednej izby w okresie pełnego roku.

§ 5. 1. Wartość pieniężną 1 tony węgla jak również równowartość 750 m³ gazu odpowiadających 1 tonie węgla jako deputatu branżowego ustala się na 80 zł 40 gr.

2. Ryczałt wartości pieniężnej świadczeń w naturze w postaci węgla jako deputatu branżowego ustala się w ten sposób, że przysługującą rocznie ilość węgla na podstawie przepisów układu zbiorowego pracy, wyliczoną na podstawie ust. 1, dzieli się przez ilość okresów wypłaty wynagrodzenia w roku kalendarzowym; iloraz tej sumy stanowi podstawę opodatkowania w poszczególnym okresie wypłaty wynagrodzenia.

§ 6. Wartość pieniężną użytkowania roli przyjmuje się w cenie odpowiadającej 2 kwintalom żyta z jednego hektara ziemi ornej.

§ 7. Świadczenia w naturze nie wymienione w §§ 1—6 szacuje się w sposób następujący:

- 1) jeżeli w stosowanych układach zbiorowych pracy podana jest równowartość pieniężna tych świadczeń — według tej równowartości;
- 2) w innych przypadkach — według cen obowiązujących w dniu wydania świadczenia w sprzedaży spożywcom.

§ 8. W przypadkach wypłacania w pieniądzu równowartości świadczeń w naturze opodatkowaniu podlega cała równowartość pieniężna.

§ 9. Przepisy niniejszego zarządzenia dotyczą świadczeń w naturze wydanych po dniu 31 grudnia 1950 r.

§ 10. Z dniem 1 stycznia 1951 r. tracą moc:

- 1) §§ 1—9 zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 23 lutego 1950 r. w sprawie szacowania wartości pieniężnej świadczeń w naturze, ustalenia ryczałtów wartości pieniężnej niektórych świadczeń w naturze dla celów podatku od wynagrodzeń na rok kalendarzowy 1950 oraz zwolnienia niektórych świadczeń w naturze od podatku od wynagrodzeń (Monitor Polski Nr A-27, poz. 317);
- 2) §§ 1—6 i 10 zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 stycznia 1950 r. w sprawie szacowania wartości pieniężnej świadczeń w naturze oraz ustalania ryczałtów pieniężnych tych świadczeń, wydawanych w granicach norm układu zbiorowego pracy pracownikom zatrudnionym w gospodarstwach rolnych (Monitor Polski Nr A-7, poz. 71).

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1951 r.

Minister Finansów: K. Dąbrowski